

§ 2. 1. Egzekucji nie podlega ponadto nadwyżka inwentarza żywego ponad ilości wymienione w § 1 i art. 829 pkt 3 Kodeksu postępowania cywilnego, jeżeli właściwy do spraw rolnych organ prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej uzna to za niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego dłużnika. W wypadku takim egzekucji nie podlegają także zapasy paszy i ściółki dla tego inwentarza do najbliższych zbiorów.

2. Komornik po dokonaniu zajęcia pouczy dłużnika o treści ust. 1 i wyznaczy mu odpowiedni termin na złożenie zaświadczenia organu do spraw rolnych prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej o uznaniu nadwyżki inwentarza żywego za niezbędną do prowadzenia gospodarstwa rolnego. W razie bezskutecznego upływu tego terminu komornik podejmie dalsze czynności egzekucyjne.

§ 3. 1. W razie zajęcia inwentarza żywego nie podlegają sprzedaży lub przejęciu na własność:

- 1) świnie prośne oraz świnie karmiące potomstwo — przed uzyskaniem przez potomstwo 2 miesięcy;
- 2) trzoda chlewna zakontraktowana — przed upływem terminu sprzedaży określonego w umowie kontraktacji albo przed osiągnięciem wagi odpowiadającej warunkom handlowym;
- 3) potomstwo zwierząt, które zostały wyłączone spod egzekucji — przed uzyskaniem przez to potomstwo: u koni — 5 miesięcy, u bydła — 4 miesięcy, u owiec — 3 miesięcy, u trzody chlewnej — 2 miesięcy i u kóz — 5 miesięcy.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do niezbędnych zapasów paszy i ściółki dla inwentarza określonego w tym ustępie.

§ 4. Zajęte zwierzęta gospodarskie, wpisane do księgi zwierząt zarodowych albo uznane za rozplodniki odpowiednie do hodowli, zostaną wyłączone spod egzekucji, jeżeli nie mogły być sprzedane jednostce gospodarki uspołecznionej prowadzącej gospodarstwo rolne albo osobie, która przedłoży zaświadczenie organu do spraw rolnych prezydium właściwej gromadzkiej rady narodowej, stwierdzające, że posiada gospodarstwo rolne, w którym istnieją odpowiednie warunki do dalszej hodowli.

§ 5. 1. W sprawach o alimenty lub renty mające charakter alimentów, jak również w sprawach o należności powstałe w związku z pracą zarobkową wykonywaną w gospodarstwie rolnym dłużnika, nie stosuje się ograniczeń przewidzianych w przepisach § 1 pkt 3, 5 i 8 oraz § 2.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do egzekucji świadczeń zaległych za okres dłuższy niż 6 miesięcy. Jeżeli jednak w wyniku egzekucji świadczeń bieżących albo świadczeń zaległych za okres krótszy niż 6 miesięcy ma nastąpić sprzedaż rzeczy ruchomej albo przejęcie jej na własność, nadwyżkę, która przekracza wartość świadczeń bieżących albo świadczeń zaległych za okres krótszy niż 6 miesięcy, przeznaczą się na świadczenia zaległe za okres dłuższy niż 6 miesięcy.

§ 6. Ograniczeń przewidzianych w rozporządzeniu nie stosuje się w razie równoczesnego skierowania egzekucji do wszystkich nieruchomości, wchodzących w skład gospodarstwa rolnego, prowadzonego przez dłużnika.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: S. Walczak

139

OBWIESZCZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 22 maja 1966 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1964 r. w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych i wyższych szkół zawodowych.

1. Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 marca 1966 r. zmieniającego rozporządzenie z dnia 28 stycznia 1964 r. w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 10, poz. 63) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1964 r. w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych i wyższych szkół zawodowych (Dz. U. z 1964 r. Nr 4, poz. 23 i z 1966 r. Nr 10, poz. 63) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, paragrafów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia nie obejmuje następujących przepisów:

- 1) § 35 i 39 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1964 r. w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 4, poz. 23) w brzmieniu:

„§ 35. 1. W okresie przejściowym do końca 1965 r. absolwent szkoły wyższej, który w okresie studiów korzystał ze stypendium fundowanego, może być zwolniony od obowiązku podjęcia pracy w zakładzie pracy fundującym stypendium, a zakład pracy od obowiązku zatrudnienia tego absolwenta, jeżeli ze względu na jego uzdolnienia szkoła wyższa powoła go na stanowisko pomocniczego pracownika nauki lub wyznaczy go na wstępny staż asystencki dla kandydatów na pracowników nauki w szkołach wyższych.

2. Powołanie absolwenta, o którym mowa w ust. 1, na stanowisko pomocniczego pracownika nauki lub wyznaczenie go na staż asystencki następuje za zgodą ministra bądź prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej, którym podlega jednostka fundująca, na wniosek ministra, któremu podlega szkoła wyższa.

3. Absolwent wyznaczony do odbywania stażu asystenckiego, który nie ukończy tego stażu lub po jego ukończeniu nie zostanie powołany na stanowisko pomocniczego pracownika nauki, obowiązany jest podjąć pracę w zakładzie fundującym stypendium i wykonywać ją przez okres nie krótszy od okresu pobierania stypendium fundowanego, z tym że wykonanie obowiązków, wynikających z umowy stypendialnej, nie może trwać dłużej niż 3 lata.

§ 39. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1964 r., z wyjątkiem przepisu § 3 ust. 8, który wchodzi w życie z początkiem roku szkolnego 1964/1965.”;

2) § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 marca 1966 r. zmieniającego rozporządzenie z dnia 28 stycznia 1964 r. w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 10, poz. 63) w brzmieniu:

„§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac oraz Ministrowi Finansów i ministrom, którym podlegają szkoły wyższe i jednostki fundujące, oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”

Minister Szkolnictwa Wyższego: *H. Jabłoński*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 maja 1966 r. (poz. 139).

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 stycznia 1964 r.

w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych i wyższych szkół zawodowych.

Na podstawie art. 61 ust. 2 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1965 r. Nr 16, poz. 114) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do studentów szkół wyższych i wyższych szkół zawodowych.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu mowa jest:

- 1) o ministrach, którym podlegają szkoły wyższe — należy przez to rozumieć również Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki,
- 2) o ministrach, którym podlegają jednostki fundujące — należy przez to rozumieć również kierowników urzędów centralnych,
- 3) o prezydiach wojewódzkich rad narodowych — należy przez to rozumieć również prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw,
- 4) o szkole wyższej — bez bliższego określenia — należy przez to rozumieć również wyższą szkołę zawodową,
- 5) o zamiejscowych studentach, stypendystach, absolwentach — należy przez to rozumieć studentów, stypendystów, absolwentów zameldowanych na stały pobyt w miejscowości, z której czas dojazdu publicznym środkiem lokomocji do miejsca studiów (miejsca pracy) i z powrotem przekracza dwie godziny.

§ 3. 1. Pomoc materialna udzielana jest studentom w postaci stypendiów i zasiłków pieniężnych, bezgotówkowych stypendiów stołówekowych i mieszkaniowych oraz w postaci przyznania prawa do korzystania z zakwaterowania w domu studenckim i korzystania ze stołówki studenckiej.

2. Pomoc stypendialną stanowią:

- 1) pieniężne stypendia fundowane,
- 2) pieniężne stypendia zwyczajne (całkowite i częściowe),
- 3) pieniężne stypendia naukowe,
- 4) pieniężne zasiłki dla studentów 1 semestru I roku studiów,
- 5) pieniężne zasiłki losowe,
- 6) pieniężne zasiłki zwrotne,
- 7) bezgotówkowe stypendia stołówekowe (całkowite i częściowe),

8) bezgotówkowe stypendia mieszkaniowe (całkowite i częściowe).

3. Pomoc rzeczową stanowią:

- 1) możliwość korzystania za ustaloną opłatą ze stołówki studenckiej,
- 2) możliwość korzystania za ustaloną opłatą z zakwaterowania w domu studenckim.

4. Stypendia i zasiłki wymienione w ust. 2 pkt 2—8 udzielane są ze środków przewidzianych w częściach budżetu Państwa, które obejmują szkoły wyższe.

5. Środki na stypendia stołówekowe ulegają zwiększeniu o kwoty opłat za kwatery w domach studenckich uzyskane od studentów, którym nie zostały przyznane stypendia mieszkaniowe.

6. Stypendia wymienione w ust. 2 pkt 1 fundowane są ze środków własnych rad narodowych, przedsiębiorstw, instytucji, organizacji i banków, zwanych dalej „jednostkami fundującymi”.

7. Student może korzystać tylko z jednej z wymienionych w ust. 2 pkt 1—4 i 6 form pieniężnej pomocy stypendialnej.

8. Student korzystający z pieniężnej pomocy stypendialnej (ust. 2 pkt 1—4 i 6) może jednocześnie korzystać z bezgotówkowego stypendium stołówekowego. Jeżeli nie korzysta ze stypendium stołówekowego, może korzystać ze stypendium mieszkaniowego. Przypadki, w których student może jednocześnie korzystać z pieniężnej pomocy stypendialnej i z obu bezgotówkowych stypendiów (całkowitych lub częściowych), ustali Minister Szkolnictwa Wyższego.

§ 4. 1. Z pomocy materialnej może korzystać student, który:

- 1) wykazuje się dobrymi postępami w nauce,
- 2) znajduje się w sytuacji materialnej uzasadniającej przyznanie stypendium,
- 3) wykazuje nienaganną postawę moralną i obywatelską.

2. Z pomocy materialnej nie może korzystać student posiadający stałą pracę zarobkową.

§ 5. 1. Minister Szkolnictwa Wyższego określi szczegółowo kryteria postępów w nauce oraz postawy moralnej i obywatelskiej studenta, a w porozumieniu z Ministrem Finansów — sytuacji materialnej, warunkujące udzielenie pomocy materialnej.

2. Sytuację materialną studenta określa się na podstawie zaświadczeń, wydawanych przez właściwe organy rad narodowych i zakłady pracy.

§ 6. 1. Pomoc materialną cofa się, jeżeli student otrzymujący:

- 1) stypendium zwyczajne, stołowe lub mieszkaniowe — przestał spełniać warunki określone w § 4,
- 2) stypendium fundowane — przestał spełniać warunki określone w § 4 ust. 1 pkt 1 lub 3 albo podjął stałą pracę zarobkową,
- 3) stypendium naukowe — przestał spełniać warunki określone w § 4 ust. 1 pkt 1 lub 3 albo podjął stałą pracę zarobkową.

2. Stypendium można zawiesić w razie wszczęcia przeciw studentowi postępowania dyscyplinarnego.

3. W razie ujawnienia, że student uzyskał pomoc stypendialną na podstawie danych niezgodnych z rzeczywistością jego sytuacją materialną, uzasadniającą przyznanie stypendium, dziekan cofa przyznane mu stypendium i przekazuje sprawę radzie uczelnianej Zrzeszenia Studentów Polskich celem przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego oraz przedstawienia wyników i wniosków. W zależności od wyników dochodzenia rektor może zlecić wszczęcie postępowania dyscyplinarnego oraz podjąć decyzję co do obowiązku zwrotu równowartości udzielonej studentowi pomocy materialnej. Odpis decyzji rektor przesyła organom finansowym, określonym przez Ministra Finansów, w celu podjęcia właściwych kroków dla wyegzekwowania zwrotu kwoty ustalonej w decyzji.

Rozdział 2.

Stypendia fundowane.

§ 7. 1. Podstawą fundowania stypendium przez jednostki, o których mowa w § 3 ust. 6, jest ustalany corocznie przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac ogólnokrajowy plan rozdziału stypendiów fundowanych, uwzględniający potrzeby polityki zatrudnienia.

2. Szczególne przypadki, w których zakłady pracy mogą fundować stypendia dodatkowe, poza planem ogólnokrajowym, ustali Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac.

3. Jeżeli liczba stypendiów fundowanych będzie mniejsza niż zakładano w planie, o którym mowa w ust. 1, to powinna być zrekomensowana odpowiednią ilością stypendiów zwyczajnych. W tym przypadku Minister Finansów zwiększy odpowiednio kredyty budżetowe na stypendia zwyczajne. Natomiast jeżeli ilość stypendiów fundowanych będzie większa niż planowana, odpowiednio zostanie zmniejszona ilość pieniężnych stypendiów zwyczajnych.

4. Szczegółowe zasady realizacji planu, o którym mowa w ust. 1, przez poszczególne resorty, instytucje centralne i prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz tryb i termin zgłaszania przez podległe jednostki fundujące wniosków w sprawie fundowania stypendiów dla studentów szkół wyższych określa Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz ministrami, którym podlegają szkoły wyższe.

5. Dla studentów wydziałów lekarskich akademii medycznych stypendia mogą fundować prezydium wojewódzkich i powiatowych (miejskich) rad narodowych oraz zakłady lecznicze, określone przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Plano-

wania przy Radzie Ministrów i z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac.

§ 8. 1. Środki na stypendia fundowane jednostki fundujące przekazują właściwej szkole wyższej.

2. Stypendia fundowane wypłacają szkoły wyższe.

§ 9. 1. Stypendia fundowane mogą być przyznawane studentom III roku i wyższych lat studiów, jeżeli spełniają warunki określone w § 4, w drodze bezkonkursowej lub — na wniosek jednostki fundującej — w drodze konkursu.

2. Jednostka fundująca stypendium może wskazać kandydata do stypendium lub zastrzec pierwszeństwo dla kandydata pochodzącego z miejscowości, w której się ta jednostka znajduje, bądź też z miejscowości pobliskiej.

3. Na wydziałach, na których podział na kierunki lub specjalizacje (specjalności) ma miejsce na innych latach niż na III roku studiów, stypendia fundowane mogą być przyznawane począwszy od takiego roku studiów.

4. Studentowi I lub II roku studiów może być przyznane stypendium fundowane, jeżeli przed wstąpieniem na studia wyższe pracował w zakładzie pracy fundującym stypendium przez okres nie krótszy niż 1 rok i podjął studia na kierunku zgodnym z rodzajem wykonywanej przez niego pracy oraz odpowiada warunkom określonym w § 4.

§ 10. 1.. Stypendium fundowane w drodze bezkonkursowej wynosi na wszystkich kierunkach studiów:

na 1 semestrze I roku studiów	360 zł miesięcznie,
na 2 semestrze I roku studiów	540 zł miesięcznie,
na II i III roku studiów	600 zł miesięcznie,
na IV roku i latach wyższych	660 zł miesięcznie.

2. Stypendium fundowane w drodze konkursu wynosi na wszystkich kierunkach studiów:

na 1 semestrze I roku studiów	390 zł miesięcznie,
na 2 semestrze I roku studiów	585 zł miesięcznie,
na II i III roku studiów	650 zł miesięcznie,
na IV roku i latach wyższych	715 zł miesięcznie.

§ 11. 1. Stypendia fundowane wypłacane są przez 10 miesięcy w roku.

2. Stypendium fundowane nie przysługuje w okresie odbywania przez studenta płatnej praktyki. Przepisu powyższego nie stosuje się w razie odbywania przez studenta pobierającego stypendium fundowane płatnej praktyki w miesiącu lipcu.

3. Studentom akademii medycznych na kierunkach stomatologii i farmacji wypłaca się stypendia fundowane za cały okres zdawania egzaminów dyplomowych, zgodnie z regulaminem studiów, nie dłużej jednak niż do końca roku kalendarzowego, w którym pobierający stypendium fundowane przesłuchał wykłady i uzyskał zaliczenie ćwiczeń ostatniego roku studiów.

§ 12. 1. Jednostki fundujące stypendia są obowiązane do utrzymywania ścisłej więzi ze swoimi stypendystami, a w szczególności do:

- 1) podpisywania umów ze stypendystami w zasadzie bezpośrednio w zakładzie pracy,
- 2) umożliwienia studentowi, po porozumieniu się ze szkołą wyższą, odbycia u siebie praktyk studenckich w celu bliższego zapoznania się już w czasie studiów z warunkami pracy jednostki fundującej stypendia, jak również odbycia wstępnego stażu pracy po ukończeniu studiów,
- 3) umożliwienia stypendystom pracy zarobkowej w swoim zakładzie pracy podczas wakacji letnich,
- 4) zapraszania stypendystów na ważniejsze zebrania załóg.

2. Koszty przejazdu stypendysty do zakładu pracy w przypadkach określonych w ust. 1 pokrywają zakłady pracy ze środków własnych.

3. Szkoły wyższe w miarę możliwości uwzględniać będą propozycje zakładów pracy fundujących stypendia co do tematów prac dyplomowych stypendystów.

§ 13. 1. Jednostka fundująca obowiązana jest zgodnie z zawartą umową stypendialną zatrudnić absolwenta szkoły wyższej, który w okresie studiów korzystał ze stypendium fundowanego przez tę jednostkę. W okresie zatrudnienia, wynikającego z obowiązków przewidzianych umową stypendialną, mają zastosowanie przepisy regulujące stosunek pracy, obowiązujące w danym zakładzie.

2. Do stypendysty zamiejscowego, podejmującego pracę w jednostce fundującej, stosuje się odpowiednio przepisy §§ 24—30 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1964 r. w sprawie zatrudniania absolwentów szkół wyższych oraz orzekania o obowiązku zwrotu kosztów wykształcenia (Dz. U. Nr 22, poz. 146).

3. Pomocy, o której mowa w § 24 ust. 1 i 2, § 25 i § 26 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1964 r., udziela się również zamiejscowym studentom, którzy zawarli umowy stypendialne z jednostką fundującą.

§ 14. 1. Absolwent, który w okresie studiów pobierał stypendium fundowane, obowiązany jest w ciągu 14 dni od dnia ukończenia studiów porozumieć się z jednostką fundującą i ustalić dokładną datę podjęcia pracy. Podjęcie pracy powinno nastąpić nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia ukończenia studiów. Absolwent obowiązany jest wykonywać pracę w jednostce fundującej przez okres nie krótszy od okresu pobierania stypendium, z tym że wykonywanie obowiązków wynikających z umowy stypendialnej nie powinno trwać dłużej niż 3 lata.

2. Okres wstępnego stażu pracy lub praktyki zawodowej (podyplomowej), odbytej na zlecenie jednostki nadrzędnej nad jednostką fundującą w innym zakładzie pracy niż zakład jednostki fundującej, wlicza się do okresu pracy, o którym mowa w ust. 1.

3. Obowiązki określone w ust. 1 dotyczą również studentów stypendystów ostatnich lat studiów, którzy z nie usprawiedliwionych przez szkołę przyczyn nie przystąpią do egzaminów dyplomowych. W tym wypadku termin 14-dniowy, o którym mowa w ust. 1, biegnie od dnia skreślenia studenta stypendysty z listy studentów.

4. Po zawarciu umowy o pracę zakład pracy, wypłacający wynagrodzenie z dołu, obowiązany jest na żądanie pracownika wypłacić mu zaliczkę najpóźniej w dniu następnym po zgłoszeniu żądania, w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia. Zaliczkę tę zakład pracy potrąca z wynagrodzenia pracownika w 12 miesięcznych równych ratach.

§ 15. 1. Od obowiązku odpracowania i zwrotu pobranego stypendium fundowanego absolwent zwolniony jest w razie:

- 1) inwalidztwa I lub II grupy nabytego w czasie studiów lub po ich ukończeniu,
- 2) powołania go bezpośrednio po ukończeniu studiów lub w czasie wykonywania pracy z tytułu umowy stypendialnej do zawodowej lub okresowej służby wojskowej.

2. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac ustalił inne wypadki, w których absolwent stypendysta (pracownik stypendysta) będzie mógł być zwolniony od wykonania obowiązków, wynikających z umowy stypendialnej.

§ 16. Odroczenie wykonania przez absolwenta obowiązku pracy, wynikającego z umowy stypendialnej, może być udzielone w uzasadnionych wypadkach na wniosek absolwenta:

- przez jednostkę fundującą, jeżeli okres odroczenia nie przekracza 1 roku,
- przez jednostkę nadrzędną nad jednostką fundującą, jeżeli okres odroczenia przekracza 1 rok.

§ 17. 1. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac jest uprawniony do wydawania wytycznych w zakresie zmiany fundatora, uwzględniających w szczególności:

- 1) możliwość zmiany fundatora na podstawie porozumienia między jednostką fundującą i przejmującą prawa i obowiązki fundatora oraz absolwentem; porozumienie powinno rozstrzygać sprawę zwrotu jednostce fundującej wypłaconych kwot stypendium fundowanego w całości lub w części przez jednostkę przejmującą prawa i obowiązki fundatora lub też zwolnienia od zwrotu tych kwot,
- 2) możliwość przejęcia praw i obowiązków fundatora przez jednostkę, która ma siedzibę w mieście wyłączonym z województwa, tylko w wypadku, gdy jednostka fundująca ma swoją siedzibę również w takim mieście.

2. W stosunku do absolwenta objętego przepisami ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 8, poz. 48) prawa i obowiązki fundatora może przejąć tylko zakład pracy, objęty planem rozdziału stypendiów fundowanych, planem umów przedwstępnych bądź planem skierowań do pracy.

§ 18. 1. Stypendia fundowane podlegają zwrotowi, jeżeli stypendysta nie wykonał obowiązków, o których mowa w § 14.

2. Obowiązek zwrotu pobranych kwot może być nałożony również na studenta, któremu cofnięto stypendium w myśl § 6 lub który z nie usprawiedliwionych przez szkołę przyczyn zrezygnował ze studiów bądź bez zgody zakładu pracy zmienił kierunek studiów.

3. Jeżeli pracownik stypendysta z własnej winy nie przepracował w jednostce fundującej pełnego okresu czasu, o którym mowa w § 14 ust. 1, obowiązany jest zwrócić tej jednostce proporcjonalną część pobranego stypendium fundowanego.

§ 19. 1. Jednostka fundująca, która wbrew umowie stypendialnej nie zawarła z absolwentem umowy o pracę, pomimo że absolwent stawiał się w celu podjęcia pracy (§ 14 ust. 1), obowiązana jest wypłacić absolwentowi odszkodowanie w wysokości wynagrodzenia, jakie by mu przysługiwało po podjęciu pracy, za okres pozostawania bez pracy, nie mniej jednak niż za jeden miesiąc i nie więcej niż za trzy miesiące.

2. Wypłata odszkodowania powinna nastąpić:

- 1) najpóźniej na trzeci dzień po stawieniu się absolwenta — w wysokości miesięcznego wynagrodzenia,
- 2) po upływie miesiąca i następnie po upływie dwóch miesięcy od dnia pierwszej wypłaty — każdorazowo w wysokości miesięcznego wynagrodzenia, jeżeli absolwent nadal pozostaje bez pracy.

3. Wypłata odszkodowania następuje na podstawie zaświadczenia organu do spraw zatrudnienia prezydium rady narodowej właściwej ze względu na siedzibę zakładu pracy albo ze względu na miejsce stałego pobytu absolwenta. W zaświadczeniu powinien być stwierdzony fakt pozostawania bez pracy.

§ 20. 1. Absolwent, o którym mowa w § 19, obowiązany jest zawiadomić niezwłocznie o niezawarciu z nim umowy o pracę organ do spraw zatrudnienia prezydium rady narodowej właściwej ze względu na siedzibę zakładu pracy.

2. Organ do spraw zatrudnienia podejmuje interwencję w zakładzie pracy, a jeżeli interwencja nie doprowadzi do zawarcia umowy o pracę w ciągu 7 dni od dnia, w którym absolwent zgłosił się do pracy, organ do spraw zatrudnienia zawiadamia o niezawarciu umowy o pracę jednostkę nadrzędną nad zakładem pracy. Jeżeli jednostka nadrzędna nie spowoduje zawarcia umowy o pracę w ciągu 20 dni od dnia, w którym absolwent zgłosił się do pracy, absolwent z kierunku studiów nie objętych ustawą o zatrudnianiu absolwentów zwolniony jest od wykonania obowiązku pracy w zakładzie, którego stypendium pobierał.

3. Czynności powierzone organom do spraw zatrudnienia prezydiów rad narodowych są wykonywane:

- 1) w stosunku do absolwentów akademii medycznych — przez odpowiednie organy do spraw zdrowia i opieki społecznej prezydiów rad narodowych,
- 2) w stosunku do absolwentów wyższych szkół pedagogicznych — przez kuratoria okręgów szkolnych lub inne organy do spraw oświaty prezydiów rad narodowych.

§ 21. W wypadkach określonych w § 19 zakład pracy jest obowiązany zwrócić absolwentowi zamieszkiwemu:

- 1) koszty przejazdu do miejscowości stałego pobytu, a na wniosek absolwenta również koszty przejazdu do zakładu pracy według zasad obowiązujących przy podróżach służbowych,
- 2) koszty pobytu absolwenta w hotelu, jednak za okres nie dłuższy niż 7 dni.

§ 22. Jednostka fundująca zwolniona jest od obowiązku wypłacania absolwentowi odszkodowania określonego w § 19 oraz zwrotu kosztów, o których mowa w § 21, jeżeli po uzyskaniu zgody jednostki nadrzędnej zawiadomi stypendystę listem poleconym o rezygnacji z zatrudnienia go co najmniej na 3 miesiące przed przewidywanym ukończeniem studiów, a w stosunku do stypendystów, objętych przepisami ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych — również pełnomocnika Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac do spraw zatrudnienia absolwentów szkół wyższych, działającego przy szkole, którą stypendysta kończy. W takim wypadku zakład pracy obowiązany jest jednak do wypłacenia stypendysty za pośrednictwem właściwej szkoły wyższej stypendium fundowanego do końca studiów.

§ 23. W wypadkach określonych w §§ 19 i 22 absolwent zwolniony jest od obowiązku zwrotu stypendium.

§ 24. Studentom pobierającym stypendia fundowane, jeżeli spełniają warunki określone w § 30, mogą być przyznawane stypendia naukowe. Na okres wypłaty stypendium naukowego zawieszają się wypłaty stypendium fundowanego, o czym szkoła wyższa obowiązana jest zawiadomić jednostkę fundującą. Jeżeli stypendysta, pobierający stypendium naukowe, nie zostanie po ukończeniu studiów powołany na stanowisko pracownika naukowo-dydaktycznego, obowiązany jest on podjąć pracę w zakładzie pracy fundującym stypendium na okres równy okresowi pobierania stypendium fundowanego i naukowego, nie dłuższy jednak niż 3 lata.

§ 25. Umowa podpisana przez przedstawiciela jednostki fundującej i studenta, któremu zostało przyznane stypendium fundowane, powinna określać szczegółowo wzajemne prawa i obowiązki jednostki fundującej i studenta. Umowa ta nie może zawierać postanowień sprzecznych z zasadami niniejszego rozporządzenia.

Rozdział 3.

Stypendia zwyczajne.

§ 26. Stypendia zwyczajne mogą być przyznawane począwszy od 2 semestru I roku studiów studentom odpowiadającym warunkom określonym w § 4.

§ 27. 1. Wysokość stypendium zwyczajnego wynosi miesięcznie:

	całkowitego częściowego	
na 2 semestrze I roku studiów	zł 450	300,
na II i III roku studiów	zł 500	300,
na IV i wyższych latach studiów	zł 550	300.

2. Na kierunkach: matematyka i fizyka stypendia zwyczajne całkowite wyższe są na wszystkich latach o 100 zł miesięcznie.

§ 28. 1. Stypendium zwyczajne wypłacane jest przez okres 10 miesięcy w roku.

2. Stypendium zwyczajne nie przysługuje w okresie odbywania przez studenta płatnej praktyki.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w razie odbywania przez studenta pobierającego stypendium zwyczajne płatnej praktyki w miesiącu lipcu.

Rozdział 4.

Stypendia naukowe.

§ 29. Stypendia naukowe mogą być związane z imionami wybitnych uczonych lub innych osób o wielkich zasługach dla narodu.

§ 30. 1. Stypendia naukowe mogą być przyznawane studentom III roku i wyższych lat studiów spełniającym warunki określone w § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 i ust. 2, a ponadto wykazującym się wybitnymi uzdolnieniami i wynikami w obranym kierunku studiów lub w określonej dyscyplinie naukowej oraz zobowiązującym się do pracy na stanowisku pracownika naukowo-dydaktycznego przez okres równy okresowi pobierania stypendium naukowego, nie dłużej jednak niż 3 lata, a w razie niedopełnienia tego warunku — do zwrotu pobranego stypendium naukowego.

2. Do studentów korzystających ze stypendiów naukowych mają odpowiednio zastosowanie przepisy § 13 ust. 2 i 3 oraz § 18.

3. Minister Kultury i Sztuki określi dyscypliny artystyczne, w których studenci wyższych szkół artystycznych mogą otrzymać w uzasadnionych wypadkach stypendium naukowe bez obowiązku złożenia zobowiązania, przewidzianego w ust. 1.

§ 31. 1. Stypendium naukowe wynosi 1000 zł miesięcznie i wypłacane jest przez szkołę wyższą przez okres dziesięciu miesięcy w roku. Przepis § 11 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

2. Jeżeli płatna praktyka odbywa się w miesiącach, w których wypłacane jest stypendium naukowe — stypendysta otrzymuje w tym okresie różnicę między wysokością pobieranego wynagrodzenia za praktykę a wysokością tego stypendium.

§ 32. 1. Stypendium naukowe może być przyznane również studentowi pobierającemu stypendium fundowane. W tym przypadku ma zastosowanie przepis § 24.

2. W razie powołania na stanowisko pracownika naukowo-dydaktycznego w szkole wyższej stypendysta obowiązany jest do pracy na tym stanowisku przez okres nie krótszy od okresu pobierania stypendium naukowego i ewentualnie pobieranego uprzednio stypendium fundowanego (§ 24), nie dłużej jednak niż 3 lata, a w razie niedopełnienia tego obowiązku — do zwrotu stypendium naukowego i ewentualnie uprzednio pobieranego stypendium fundowanego.

§ 33. Obowiązku zwrotu stypendium naukowego i ewentualnie pobranego uprzednio stypendium fundowanego (§ 30 ust. 1 i § 32 ust. 2) nie ma, jeżeli szkoła wyższa zwolni stypendystę ze stanowiska pracownika naukowo-dydaktycznego przed upływem 3 lat.

Rozdział 5.

Zasiłki dla studentów 1 semestru I roku studiów.

§ 34. 1. Zasiłki pieniężne (§ 3 ust. 2 pkt 4) mogą być przyznawane studentom 1 semestru I roku studiów, jeżeli spełniają warunki określone w § 4 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2.

2. Wysokość zasiłku pieniężnego dla studenta 1 semestru I roku studiów wynosi 300 zł miesięcznie.

3. Przepisy § 27 ust. 2 i § 28 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 6.

Zasiłki losowe i zwrotne.

§ 35. 1. Zasiłki losowe są bezzwrotne i mogą być przyznawane studentom wszystkich lat studiów, którzy znaleźli się chwilowo w trudnych warunkach materialnych.

2. Wysokość zasiłku losowego nie może przekroczyć 500 zł jednorazowo.

§ 36. 1. Zasiłki zwrotne mogą być przyznawane jedynie w przypadkach wyjątkowych studentom II roku i wyższych lat studiów, którym cofnięto stypendium pieniężne wobec niespełnienia warunku określonego w § 4 ust. 1 pkt 1, jeżeli dają gwarancję poprawy wyników nauki.

2. Zasiłki zwrotne mogą być przyznawane studentom na okres nie dłuższy łącznie niż trzy semestry w ciągu całego okresu studiów.

3. Student pobierający zasiłek zwrotny obowiązany jest po ukończeniu studiów do zwrotu pobranych kwot.

4. Zasiłek zwrotny udzielany jest w wysokości do 500 zł miesięcznie na okres nie przekraczający 5 miesięcy w roku; miesięczna wysokość zasiłku zwrotnego nie może jednak być wyższa od cofniętego studentowi stypendium pieniężnego.

Rozdział 7.

Stypendia stołwkowe i mieszkaniowe.

§ 37. 1. Stypendia stołwkowe mogą być przyznawane studentom spełniającym warunki określone w § 4, jeżeli nie mają oni możliwości żywienia się w domu rodzinnym — dla umożliwienia im korzystania z posiłków w stołówkach studenckich.

2. Stypendia mieszkaniowe mogą być przyznawane studentom zamieszkiwanym, zakwaterowanym w domach studenckich — spełniającym warunki określone w § 4.

3. Przy przyznawaniu stypendiów stołwkowych i mieszkaniowych studentom 1 semestru I roku studiów nie ma zastosowania przepis § 4 ust. 1 pkt 1.

§ 38. 1. Wysokość stypendium stołwkowego i mieszkaniowego wynosi:

- 1) stypendium stołwkowego — od 100 do 411 zł miesięcznie, w zależności od ilości i rodzaju posiłków objętych pomocą stypendialną, a w stołówkach półsanatoryjnych — do 656 zł miesięcznie,
- 2) stypendium mieszkaniowego:
 - a) całkowitego — 120 zł miesięcznie,
 - b) częściowego — 60 zł miesięcznie.

2. Stypendia stołwkowe i mieszkaniowe przyznawane są na okres 9 miesięcy w roku. W szkołach wyższych, w których zajęcia szkolne trwają dłużej niż 9 miesięcy, stypendia stołwkowe i mieszkaniowe przyznawane są na okres odpowiednio dłuższy.

Rozdział 8.

Nagrody.

§ 39. 1. Wyróżniającym się w nauce studentom, którzy terminowo zaliczyli rok studiów, szkoły wyższe mogą przyznawać nagrody pieniężne w wysokości od 500 do 1000 złotych.

2. Nagrody powyższe mogą otrzymać trzej studenci na każdym wydziale i roku, zarówno korzystający z pomocy materialnej, jak i nie korzystający z niej.

3. Regulamin przyznawania nagród ustali Minister Szkolnictwa Wyższego.

Rozdział 9.

Przepisy końcowe i przejściowe.

§ 40. Minister Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z Ministrem Finansów określa:

- 1) tryb przyznawania, wypłacania, cofania i zawieszania stypendiów, zasiłków i nagród oraz organy szkół wyższych właściwe w tych sprawach;
- 2) przypadki, w których okresy pobierania stypendium (zasiłku) mogą być skrócone lub przedłużone,
- 3) szczególne przypadki, w których stypendium może być cofnięte lub zawieszane,
- 4) wysokość stypendiów stołwkowych obejmujących poszczególne rodzaje posiłków.

§ 41. Minister Finansów w porozumieniu z ministrami, którym podlegają szkoły wyższe, i po zasięgnięciu opinii Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac określa:

- 1) warunki, jakim powinny odpowiadać jednostki fundujące stypendia, oraz środki własne, z których jednostki te mogą fundować stypendia,
- 2) tryb gromadzenia i wydatkowania środków przeznaczonych na stypendia fundowane,
- 3) tryb ewidencji i poboru kwot stypendiów i zasiłków podlegających zwrotowi.

§ 42. 1. W odniesieniu do stypendiów fundowanych, na które zostały zawarte umowy ze stypendystami przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, do zakończenia studiów przez studentów korzystających z tych stypendiów stosuje się przepisy dotychczasowe w zakresie wysokości tych stypendiów i okresu ich wypłacania.

2. Zakłady pracy, które fundowały stypendia ze środków budżetu Państwa, przewidzianych dla szkół wyższych na stypendia i zasiłki dla studentów, obowiązane są od dnia wejścia w życie rozporządzenia całkowicie finansować te stypendia ze środków własnych.

§ 43. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do stypendiów udzielanych na podstawie porozumień międzynarodowych.

§ 44. 1. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1959 r. w sprawie pomocy stypendialnej dla studentów szkół wyższych (Dz. U. z 1959 r. Nr 6, poz. 35, z 1960 r. Nr 2, poz. 9 i z 1961 r. Nr 28, poz. 137) z zastrzeżeniem § 42 ust. 1,
- 2) uchwała nr 181 Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1960 r. w sprawie rozszerzenia zakresu stosowania stypendiów fundowanych dla studentów szkół wyższych (Monitor Polski z 1960 r. Nr 50, poz. 236 i z 1961 r. Nr 45, poz. 204).

2. W uchwale nr 89 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1962 r. w sprawie fundowania przez Ministra Obrony Narodowej stypendiów dla studentów szkół wyższych (Monitor Polski Nr 27, poz. 115) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Minister Obrony Narodowej upoważniony jest do fundowania stypendiów dla studentów szkół wyższych w wysokości i na zasadach określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 61 ust. 2 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1965 r. Nr 16, poz. 114) oraz w niniejszej uchwale”.

3. Do czasu wydania zarządzeń przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu obowiązują zarządzenia dotychczasowe ze zmianami wynikającymi z rozporządzenia.

§ 45. Wykonanie rozporządzenia porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac oraz Ministrowi Finansów i ministrom, którym podlegają szkoły wyższe i jednostki fundujące, oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych.